Alle teams gaan de komende maanden de strijd aan op het veld maar de ploeg waar misschien het meest wordt naar uit gekeken dit seizoen is toch de fanion herenploeg. Die start na de promotie straks in de Top Division 1, zeg maar de tweede nationale van het basketbal.

Het vlaggenschip van Kortrijk Spurs bij de heren wordt ook dit seizoen geleid door Jeroen Debaveye die met de Spurs de titel pakte in derde nationale. De gedreven coach die ook de U14 A jongens onder zijn vleugels heeft, kijkt vooruit met ambitie maar ook met gezond realisme.

Hoe ben je ooit in de basketbalwereld gerold?

We gaan ver terug in de tijd. Ik was een jaar of elf en ik combineerde toen vijf hobby's: atletiek, basket, turnen, zwemmen en muziekles en dat allemaal in dezelfde week. Via een vriend kwam ik terecht bij het vroegere Nemea in het Sint-Jozefsinstituut, de plaats waar alle grote spelers uit het Kortrijkse basket ooit zijn begonnen (lacht). Daarna verhuisde ik als leerling naar het Sint-Amandscollege waar Kortrijk Sport dat de opvolger was van het toenmalige BC Brandt, zijn thuishaven had. Ik verbleef een aantal jaar bij de club tot ik in Wevelgem belandde waar ik het einde van mijn actieve spelersloopbaan heb beleefd.

Was je zelf een goeie speler?

Ik speelde nationaal als kadet en U21, maar bij de senioren ben ik redelijk vroeg gestopt toen ik studeerde in Gent. Ik had weinig tijd over in die periode, maar later ben ik toch herbegonnen in tweede provinciale in Wevelgem. Ik heb er twee seizoenen gespeeld maar coachte toen ondertussen ook al bij de jeugd, iets wat ik bijzonder leuk vond. Ik heb toen redelijk snel beslist om niet langer te spelen en me te focussen op mijn rol als coach.

Zat het coachen al een beetje in jou toen je nog als speler actief was op het terrein?

De stap van speler naar coach was niet zo groot. Ik startte als coach in Wevelgem bij de U12 en op een bepaald moment was ik nog maar 21 jaar oud toen ze me vroegen om de fanion dames over te nemen, die toen in eerste provinciale speelden. Het tactische luik van het basket interesseerde me heel erg en dankzij die coaching bij de dames ben ik snel doorgegroeid. Ik werd ook in Kortrijk coach van de damesploeg in tweede landelijke en veroverde met die ploeg de titel. Toch keerde ik nadien terug naar Wevelgem waar ik de herenploeg in derde provinciale coachte. Het kaderde in een groter project met Holstra Wevelgem waarbij ik samenwerkte met Peter Casteleyn en Tom Roels. We zijn toen gestegen van derde naar eerste provinciale en wonnen de beker van West-Vlaanderen. Daarna was de tijd gekomen om drie seizoenen lang jeugdcoördinator te worden van Kortrijk Sport. Ik was in het laatste seizoen ook assistant-coach van Dirk Dewaelle in derde nationale, daarna kreeg ik de kans om zelf de ploeg te leiden.

Van welke coach heb je in je carrière het meeste opgestoken?

Zonder twijfel is dat Tom Roels. We werkten twee seizoenen samen in Wevelgem. Tom was iemand die veel contact zocht met de andere coaches. Bert Wyseur, Stijn Gheysen en Luc Margodt waren er toen ook bij en met hen zaten we uren over basketbal te praten tot soms in de vroege uren. Tom had een moderne visie en een klare kijk over hoe hij omging met spelers en de manier waarop hij wou coachen.

Je bent coach geweest van zowel heren- als damesploegen. Waar zit het verschil in aanpak?

Dames zijn ernstiger in die zin dat ze heel plichtsbewust zijn en uitvoeren wat je vraagt. Ze zijn meestal minder één-tegen-één-spelers en hebben dus meer nood aan een goed uitgewerkt tactisch concept. Bij de heren is het anders werken. Je moet harder zijn tegenover hen, ze staan er ook op dat je hen creatief laat meedenken over het spel. Heren- en damesbasket zijn geen verschillende sporten, maar vragen wel een compleet andere manier van werken.

Moet je als coach ook een goeie psycholoog zijn?

Bij de dames moet je dat meer zijn dan bij de heren. Daar botst het wel vaker maar dat lost zichzelf dan wel op, bij de dames blijven die dingen langer hangen. Je mag heren harder aanpakken. Als coach mag je een visie en een eigen manier van werken hebben, maar je moet ook meegaan met je groep en je aanpassen om het beste uit de spelersgroep te halen. Je moet ook stressbestending zijn en kunnen incasseren. Je mag niet weglopen van de problemen, integendeel, je moet gelukkig zijn om het privilege en de uitdaging die je krijgt en dus moet je er positief tegenover staan, wat niet altijd evident is.

Je pakte vorig seizoen met je team de titel in derde nationale. Hoe kijk je terug op dat jaar?

Het was een seizoen waarin alle puzzelstukjes mooi in elkaar vielen. Ik kreeg een ploeg die was samengesteld uit spelers van zowel Kortrijk Sport als KBTK. Bij die laatsten voelde je dat die jongens duidelijk in de winningmood zaten van de seizoenen ervoor. Ze brachten veel offensieve kwaliteit bij. Ik noem hier Stan Naudts die een fantastisch seizoen speelde, vooral op offensief vlak was hij een stuk beter dan het seizoen daarvoor. Helemaal in het begin van het seizoen, augustus 2019, verloren we nog voor de beker in Pepinster met 20 punten. We hebben de week daarop drie trainingen hard gewerkt aan onze floor balance en dachten samen na hoe we 't gingen aanpakken omdat we een week later opnieuw naar Pepinster moesten voor de competitie. We wonnen er met drie punten en die winst zorgde ervoor dat we een heel ander seizoen kregen. We stonden onmiddellijk op kop, wonnen onze twee volgende thuiswedstrijden en waren vertrokken. De sfeer zat goed en ondanks de nederlagen in Nijvel gingen we winnen op Antwerp Giants, de gedoodverfde kampioen, wellicht onze beste wedstrijd van het jaar. Vanaf dan gaven we de koppositie niet meer af, ondanks de druk. We gingen heel goed om met de stress en wonnen ook de laatste wedstrijd voor de corona-outbreak tegen Antwerp. Het was jammer dat we het seizoen uiteindelijk niet konden afmaken.

Er wordt erg uitgekeken naar het komend seizoen in de Top Division 1. Met welk gevoel start jij aan de nieuwe competitie?

Vooreerst wil ik toch even zeggen dat de beleving nog altijd heel vreemd aandoet door de corona-pandemie. We zullen wellicht zonder publiek spelen en kunnen ons niet omkleden in eigen zaal. Het vraagt een andere manier van aanpakken en het is heel moeilijk in te schatten om te zien waar we nu al staan. We zijn nog aan het groeien. Onze belangrijkste aanwinst, ex-prof Alexander Lichodzijeswki, heeft de eerste drie weken niet kunnen meetrainen en moet dus nog worden ingepast. We hopen dat hij er zo snel mogelijk staat. We zijn een ploeg die heel goed was in derde klasse, maar we weten niet hoe sterk we zijn tussen die tweedeklassers. We hebben vertrouwen in onze spelersgroep, maar het blijft koffiedik kijken. We willen zo snel mogelijk onze eerste wedstrijd winnen en een rustig seizoen draaien. Ik ben realistisch genoeg om te weten dat we in elk geval niet zullen meedoen voor de titel. Aan de top

zal Ieper heel sterk zijn en ook van Melsele verwacht ik veel. Er zullen geen zwakke ploegen in de reeks zijn, het zal elke week vechten worden voor de overwinning.

Veel mensen kijken ook uit naar de terugkeer van Alexander Lichodzijeswski, die 15 jaar prof was bij onder meer Wevelgem, Antwerp Giants en Brussels. Wat verwacht jij van hem?

Hij moet in de eerste plaats fit zijn, want hij komt uit blessure en is toch al 36 jaar. De verwachtingen in hem zijn hoog en we willen dat hij ons iets bijbrengt, maar hij moet fysiek klaar zijn. Dan kunnen we mooie dingen zien van hem. Hij heeft zijn shotkracht, kan inside zijn mannetje staan en heeft veel ervaring op het defensieve vlak. Hij is iemand naar wie de spelers en de staff opkijken. Ook de supporters rekenen op hem. Hij komt natuurlijk uit een fulltime profbestaan dus wordt het ook voor hem wat aanpassen.

Jullie spelen dit seizoen ook tegen Waregem. Is die derby voor jou een bijzondere match zoals dat in het voetbal ook zo is?

We hebben al lang niet meer gespeeld in competitie tegen Waregem. Vroeger was dat een echte rivalenstrijd, ook bij de dames. Dat speelt nog altijd mee en ook voor de supporters blijft het een bijzondere match. Daarnaast zijn er de spelers die voor de twee ploegen speelden : de Naudts-broers speelden in Waregem, Brecht Ghillemyn is Kortrijkzaan en speelt nu bij de buren. Het zal dus wel een pittige strijd worden, maar ik denk niet dat die match voor de spelers hét duel van het jaar zal zijn, ook al blijft het leuk om zo'n derby te spelen.

Wanneer ga je na afloop van het seizoen tevreden zijn?

Ik denk dat we voldoende overwinningen moeten kunnen neerzetten om een zorgeloos seizoen te draaien. Daarnaast zal ik blij zijn als we onze wedstrijden in deze vreemde tijden gewoon kunnen afwerken. Zolang de competitie niet stilvalt, ben ik een gelukkig mens. Ik hoop dat mijn spelers plezier beleven aan het spelletje. De sky is altijd the limit en stiekem hoop je dat je de play-offs kan spelen, maar in ons debuutseizoen willen we ons vooral zonder veel zorgen handhaven.

Bedankt en veel succes, Jeroen!

STEVEN VERHAMME

10/2020